

РЕШЕНИЕ

№ 1950

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9685** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково и е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по Искова молба с вх. №37773/24.10.2022 година по регистъра на АССГ, с която от „ЕВРО 07“ АД, с[ЕИК], представлявано от А. Н. Д., с която срещу Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ са предявени обективно съединени главен иск за обезщетение на вреди, с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и акцесорен иск, с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 ЗР ЗОДОВ, както следва: 1. Обезщетение за имуществени вреди в размер на 24 288.24 лева, представляващи заплатената от ищеца на „САКСА“ ООД цена по Договор №39/2021 г. от 07.06.21 г. за делегиране при условията на чл. 18, ал. 1, т. 1 от Закона за запасите с нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) създаването и съхранението на 100 на сто от определените индивидуални нива на запаси за извънредни ситуации, определени на дружеството-ищец с Разпореждане № Р-12- 72/28.04.2021 г. на заместник председателя на ДА „Държавен резерв и военновременни запаси, отменено като незаконосъобразно с влязло в сила на 04.07.2022 година съдебно решение; 2. Обезщетение в размер на 1685.70 лева, представляващо лихва за забава върху претендираното обезщетение по главния иск, посочено по-горе в т.1, за периода от 30.06.2021 година до датата на подаване на ИМ -24. 10. 2022 година, заедно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимото.

Ищецът твърди, че с Решение № 7000 от 26.11.2021 г., постановено по адм.д.№5825/2021 г. по описа на Административен съд София-град и Решение № 6583 от 04.07.2022 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д. №2324/2022 г. е отменено, като незаконосъобразно Разпореждане № Р-12-72/28.04.2021 г. на заместник председателя на Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, което решение е влязло в законна сила (по-долу за краткост: Разпореждането от 28.04.2021 г.).

В изпълнение на Разпореждането от 28.04.2021 г. дружеството-ищец създадо, съхранило и обновило със свои средства и за своя сметка определените запаси за извънредни ситуации в размер на 90 361 тона котелно гориво в определения период 01.07.2021 - 30.06.2022 г. Разпореждането е изпълнено в цялост поради висящност на съдебното производство по обжалването му. Изпълнението на задължението за съхранение на запаси за извънредни ситуации е реализирано при условията на чл. 18 ал. 1 т. 1 ЗЗНН, като „ЕВРО 07“ АД е делегирало чрез договор създаването и съхраняването на 100 на сто от определените индивидуални нива на запаси за извънредни ситуации, определени му с Разпореждането от 28.04.2021 г., за което е сключен Договор №39/2021 г. от 07.06.2021 г. между него и „САКСА“ ООД. Договорът е изпълнен изцяло и в договорените срокове, цени и плащане. Плащанията са извършени с Платежни нареждания с номера на операциите № 201В100211810001 от 30.06.2021г., №201В1002204000N1 от 09.02.2022г., №201В10022110014J от 20.04.2022г., №201В100221870078 от 06.07.2022 г. Изпълнението е констатирано и прието от ответника с Констативен протокол №1163/03.06.2022 г. на Териториална дирекция „Държавен резерв“ [населено място].

В резултат на незаконосъобразния акт-Разпореждането от 28.04.2021 г., за ищеца „ЕВРО 07“ АД били настъпили следните вреди: 24228.24 лв., представляващи заплатената от него на „САКСА“ ООД сума, която е цената по Договор №39/2021 г. от 07.06.2021 г., сключен между „ЕВРО 07“ АД и „САКСА“ ООД за делегиране при условията на чл. 18 ал. 1 т. 1 от ЗЗНН създаването и съхраняването на 100 на сто от определените индивидуални нива на запаси за извънредни ситуации, определени на ищеца с Разпореждането.

Твърди още, че от деня на настъпването на тези вреди, за „ЕВРО 07“ АД се е породило и правото на законна лихва върху техния размер, която се равнява на 1685.70 лв., за периода от 30.06.21 г. до деня на завеждане на иска.

С писмения отговор на исковата молба ответникът оспорва наличието на пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразното разпореждане и заявените вреди, като твърди, че за ищеца е съществувала и друга възможност да създаде запаси за извънредни ситуации, а именно да го създаде, като го закупи, а след изтичане на периода на задължението да го реализира /продаде/, като по този начин нямало да бъде ошетен финансово. Освен това счита, че отмяната на разпореждането на процесуално, а не на материалноправно основание изключвала отговорността му за вреди.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на ищеца моли за уважаването на предявените искиве изцяло, както и за присъждането на разноските за съдебното производство.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.Х., моли за отхвърлянето на исковите по съображенията, изложени в писмения отговор на исковата молба. Заявява и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на предявените искиове, тъй като не било установено, че точно разпореждането или действията, които следва да се извършат са били в пряко причинно-следствена връзка с предприетите такива действия, които се твърдят.

Административен съд-София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

От фактическа страна:

С Разпореждането от 28.04.2021 г., на основание чл.7, ал.1, т.8, чл.8, ал.2, т.3 и ал.5, чл.12 и чл.23 ЗЗНН, на „Евро 07“ АД са определени нива на запаси за извънредни ситуации на котелни горива в размер на 90,361 тона, които следва да създаде, вложи, съхранява и обновява в периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г.

Разпореждането от 28.04.2021 г. по арг. от чл.8, ал.3 ЗЗНН подлежи на предварително изпълнение.

Разпореждането от 28.04.2021 г. е било съдебно оспорено от адресата-ищеца в настоящото производство „ЕВРО 07“ АД, като с жалбата е поискано от съда да постанови и спиране на предварителното му изпълнение.

С Определение №4373/15.06.2021 година, постановено по адм.д.№5825/2021 г. по описа на Административен съд София-град, АССГ, II о. 72 състав е отхвърлил искането на „ЕВРО 07“ АД за спиране на предварителното изпълнение на Разпореждането от 28.04.2021 г. Определението е оставено в сила с Определение №8920/29.07.2020 година, постановено по адм. дело №7697/2021 година по описа на Върховния административен съд.

С Решение № 7000 от 26.11.2021 г., постановено по адм.д.№5825/2021 г. по описа на Административен съд София-град, Разпореждането от 28.04.2021 г. е отменено, като незаконосъобразно. Съдебното решение е влязло в сила на 04.07.2022 година-чл.296, т.3 ГПК, вр.чл.144 АПК и Решение № 6583 от 04.07.2022 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д. №2324/2022 г., с което касационната жалба срещу първоинстанционното съдебно решение е оставена без уважение.

Между ищеца и ответника няма спор, а се установява и от приетия по делото като писмено доказателство Договор №39/2021 г. от 07.06.2021 г., сключен между „ЕВРО 07“ АД, като възложител и „САКСА“ ООД, като изпълнител, че възложителят е възложил, а изпълнителят е приел срещу възнаграждение да предостави заем на възложителя, при условията на договора, нефтопродукти в собствените си лицензирани петролни складове, посочени в регистъра на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“. Нефтопродуктите представляват запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти по смисъла на ЗЗНН и са следното количество-90.361 тона котелно гориво за срок от 01.07.2021 година-30.06.2022 година (чл.1 от договора). Възнаграждението е в размер на 14.00 лева за метричен тон, върху което допълнително се начислява ДДС, като заплащането е авансово на тримесечни вноски (чл.3 от договора). Преди сключването на договора възложителят предоставя на изпълнителя копие от разпореждането на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ за количеството и видовете запаси за извънредни ситуации, които ще заема на изпълнителя и след неговото съгласие ще съхранява в базите на изпълнителя (чл.8 от договора).

Страните по делото не спорят и за това, а се установява и от приетите по делото Платежни нареждания на У. Б. с посочените по-горе номера, че „ЕВРО 07“ АД е

превело на „САКСА“ ООД сумите, както следва: 4554.19 лева (което представлява размера на тримесечната вноса по договора-90.361 м/т x 14 лв + 20 процента ДДС.1518.064 лева месечна вноса x 3); 9108.38 лева (две тримесечни вноски); 4554.19 лева и 6011.48 лева или общо в размер на заявената с исковата молба сума на главния иск-24 288.24 лева.

Срокът на договора обаче е за 12 месеца, а именно от 01.07.2021 година до 30.06.2022 година, а това е и срокът, определен в Разпореждането от 28.04.2021 г. Следователно дължимото плащане по договора е било общо в размер на 18 216.77 лева, поради което съдът приема, че разликата до 24 288.24 лева не е платена от ищеца в изпълнение на Договор №39/2021 г. от 07.06.2021 г.

Между страните е безспорно най-сетне и това, че Договор №39/2021 г. от 07.06.2021 г. е сключен в изпълнение на Разпореждането от 28.04.2021 г. Този факт се установява пряко и приетия по делото Констативен протокол №1163/03.06.2022 г. на Териториална дирекция „Държавен резерв“ [населено място], в който изрично е посочено, че изпълнението на Разпореждането от 28.04.2021 г. се установява от Договор №39/2021 г. от 07.06.2021 г., сключен между „ЕВРО 07“ АД, като възложител и „САКСА“ ООД, като изпълнител.

Безспорните между страните обстоятелства са в съответствие с дадения от съда по делото с определението от з.з. на 23.12.2022 година проекто-доклад, приет от тях без възражения с изричните им волеизявления в о.с.з. на 20.02.23 година, вписани в съдебния протокол.

От правна страна.

Преценката за допустимост на предявените икове е осъществена с определението от з.з. на 23.12.2022 година за насрочване на делото в открито съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледани по същество, главният иск е частично основателен до размера на 18 216.77 лева, както и съединеният с него акцесорен иск-за законната лихва върху сумата от 18 216.77 лева, считано от 04.07.2022 година до датата на подаване на исковата молба-24.10.2022 година, по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините носят отговорност за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който се поражда правото на обезщетение за вреди, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Релевантните факти по предявения главен иска са:

1. отменен незаконосъобразен акт- Разпореждане № Р-12-72/28.04.2021 г. на заместник председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“;
2. настъпване на заявената с исковата молба имуществена вреда-24 288.24 лева;
3. пряка причинно следствена връзка между незаконосъобразния акт и имуществената

вреда.

Доказателствената тежест за установяването им е за ищеца, указано му с проекто-доклада по делото.

При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл. 1, ал.1 ЗОДОВ.

В съответствие с фактическите установявания на съда, по делото безспорно се установи първият елемент на фактическия състав на предявения главен иск-отменен с влязло в сила на 04.07.2022 година съдебно решение индивидуален административен акт- Разпореждане № Р-12-72/28.04.2021 г. на заместник председателя на Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“. Обратно на доводите на ответника, ирелевантно е конкретното основание за незаконосъобразност по чл.146 АПК, послужило за отмяна на Разпореждането от 28.04.2021 година- арг. от чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Задължението за обезщетение на вредите не е обвързано по никакъв начин с вида на порока на акта, обуславил незаконосъобразността му.

Установи се и заявената вреда-сумата в размер на 24 288.24 лева, доколкото с извършените от ищеца плащания в полза на „САКСА“ ООД, имуществото на дружеството е намаляло с тази сума. Имуствените вреди представляват разликата между имуществото на кредитора след засягане на благо и това, което би имал, ако нямаше засягане. Те са два вида - претърпени загуби и пропуснати ползи. В случая заявената имуществена вреда е във вида на претърпяна загуба.

По отношение на третия елемент от фактическия състав на предявения иск-пряка причинно-следствена връзка, съдът излага следното:

Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е., които са адекватно следствие от увреждането. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат /Решение № 1258 от 10.01.2008 г. на ВКС по гр. д. № 730/2006 г., IV о./.

По делото категорично се установи, че имуществото на ищеца се е обеднило със сумата в размер на 18 216.77 лева, която дружеството е заплатило по Договор №39/2021 г. от 07.06.2021 г., сключен, за да изпълни задължението, разпореденото му с подлежащото на предварително изпълнение Разпореждане № Р-12-72/28.04.2021 г. на заместник председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ .

За разликата до заявения размер-24 288.24 лева, основанието за намаляване на имуществото на ищеца не е доказано, но то категорично не е в изпълнение на отменения незаконосъобразен акт, т.е. липсва третият елемент от фактическия състав на предявения главен иск-пряка причинно-следствена връзка.

Неоснователно е обаче възражението на ответника, че липсва пряка причинно-следствена връзка, поради избора от дружеството способ на изпълнение на незаконосъобразното Разпореждането от 28.04.2021 година, аргументиран с довода, че ищецът е могъл да изпълни чрез покупка и последваща продажба.

Съгласно чл.17, ал.1-ал.3 от ЗЗНН, задължените лица са длъжни ежегодно до 1 юли да създадат определените им нива на запаси за извънредни ситуации по видове и количества в съответствие с определеното им ниво по чл. 12, ал. 1. Задължените лица са длъжни да поддържат създадените от тях нива на запаси за извънредни ситуации до 30 юни на следващата календарна година. Създаването на нивата се удостоверява: 1. на територията на страната - със складови записи, издадени от съхранители,

притежаващи складове, регистрирани по чл. 38 - за запасите на задължените лица и Държавното предприятие "Държавна петролна компания", а за икономически оператори и централни структури за управление на запасите на други държави - членки на Европейския съюз, и с договор за съхраняване; 2. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 5.06.2020 г.) на територията на друга държава - членка на Европейския съюз - с документите по чл. 18, ал. 5; 3. (изм. и доп. – ДВ, бр. 65 от 2020 г.) в петролни бази, управлявани от Държавното предприятие "Държавна петролна компания" - с приемателен акт за запасите на Държавното предприятие "Държавна петролна компания", за запасите на задължени лица – със складов запис, а за запасите на други държави - членки на Европейския съюз, с приемателен акт и с договор за съхраняване. Едновременно с това, чл.18, ал.1, т.1 ЗЗНН предоставя възможност на задължените лица от свое име и за своя сметка да делегират чрез договор създаването и съхраняването на част от определените им нива на запаси за извънредни ситуации само на съхранители, притежаващи складове, регистрирани по чл. 38, както и на Държавното предприятие "Държавна петролна компания", които имат възможност да предоставят нефт и нефтопродукти и/или разполагат със свободни съдови вместимости за съхраняване на територията на страната; това право се прилага до 100 на сто от определените индивидуални нива на запаси за извънредни ситуации, като задълженото лице е длъжно да представи в агенцията копие на складов запис най-късно в работния ден, следващ деня на издаването му, а съхранителят отговаря за количеството и качеството на запасите, за които е поел задължение да ги съхранява. Следователно, след като дружеството-ищец е избрало предвиден в чл.18, ал.1, т.1 ЗЗНН способ за изпълнение, какъвто е Договор №39/2021 г. от 07.06.2021 г., ответникът не може да се позовава на чл.5 ЗОДОВ, каквото по същество пък представлява възражението му. Законодателят е предоставил право на избор при условията на алтернативност, като не е поставил критерии относно избора на една от възможностите за изпълнение - покупка на горива или заем на горива.

Отделно от това, възражението е и напълно необосновано с конкретни факти. Ответникът не конкретизира по никакъв начин финансовите разходи, които ищецът- „ЕВРО 07“ АД е щял да понесе за покупка и последваща продажба на запасите-90.361 тона котелно гориво, определено в Разпореждането от 28.04.2021 година.

В тази връзка ищецът сочи, че основната му дейност е продажба на авточасти, която не включва дистрибуция на течни горива, за да се презюмира, че е можел да закупи котелното гориво и да го продаде отново, без това съществено да утежни основната му дейност.

Несъмнено котелното гориво е тежка нефтена фракция, която се получава след дестилране на бензиновите, керосиновите и газьоловите (дизеловите) фракции. Съхранява се в закрити резервоари при спазване на нормите за съхранение на огнеопасни материали. Съхраняване на котелното гориво се извършва в регистрирани складове при условията на чл.38 от ЗЗНН. Транспортирането на котелното гориво се извършва в автоцистерни, ж.п.цистерни и танкери, в наливно състояние, съгласно БДС 11035 и националното законодателство за превоз на опасни товари.

Най- ниската установена от цена за котелно гориво през 2021 година към месец май, която съдът откри, посочена в становище от ВАСІ, публично

достъпно на <https://bacibg.org/> е 905 (деветстотин и пет) лева на тон, без ДДС и акциз.

В този смисъл обосновано е твърдението на ищеца в писмената му защита, че с акциз цената на тон котелно гориво е над 1301 лева, а за определените 90 тона на „ЕВРО 07“ АД, същото е следвало за заплати 11 7090 лв. без ДДС. При условия за специален режим на съхранение, „ЕВРО 07“ АД отново е следвало за сключи договор с регистриран склад и заплати цената на транспорт и съхранение. В този смисъл за съда изглежда обосновано твърдението на ищеца, че е изпълнил вмененото му с Разпореждането от 28.04.2021 година задължение с грижата на финансова дисциплина и икономическа обоснованост на избора по чл.18, ал.1, т.1 ЗЗНН.

С оглед на изложеното съдът намери, че предявеният главен иск е основателен за сумата в размер на 18 216.77 лева-доказани са всички кумулативни предпоставки на фактическия му състав: отменен незаконосъобразен административен акт, вреда и пряка причинно следствена връзка между незаконосъобразния административен акт и вредата. До пълния му предявен размер от 24288.24 лева, искът се отхвърля, като неоснователен.

По отношение на предявения акцесорен иск с правно основание чл.86 ЗЗД, вр. § 1 ЗР ЗОДОВ, съдът намери следното:

Законната лихва върху дължимото обезщетение има обезщетителен характер, но тя не е обезщетение за вредите от деликта, а обезщетение за забавено изпълнение на парично задължение /Решение №153 от 2.06.2015 г. по гр.д. №6735/14 г., IV г.о. Деликвентът дължи обезщетение на пострадалото лице в размер на доказаните имуществени и неимуществени вреди, както и законна лихва от датата на увреждането/ чл. 84, ал. 3 ЗЗД/. Лихвите се дължат върху размера на обезщетението, защото съгласно цитираната разпорежба, деликвентът се счита в забава без покана, т.е. от датата на увреждането. В този случай присъждането на законната лихва е последица от уважаването на главния иск - за обезщетението и тъй като не се предявява като самостоятелен иск не се дължи държавна такса. Силата на присъдено нещо се разпростира върху главния иск, но не и върху размера на законната лихва. Размерът на законната лихва ще подлежи на установяване в изпълнителното производство. Не съществува пречка ищецът да предяви като самостоятелен иск за обезщетение в размер на законната лихва по чл. 86 ЗЗД, както е в случая. В този случай се дължи заплащането на държавна такса на основание чл. 72, ал. 1 ГПК - съдът е сезиран с два обективно съединени иска и дължи произнасяне по всеки един от тях с решението, като силата на присъдено нещо ще се разпростира и върху притезанието по двата иска.

Основателността на главния иск обуславя и основателността на съединения с него акцесорен иск за присъждане на законната лихва, но върху доказаната сума по иска-18 216.77 лева и за периода от влизане в сила на съдебното решение за отмяна на акта като незаконосъобразен – 04.07.2022 г. до подаването на исковата молба-24 10.22 година. Изчислената законна лихва за този период е в размер на 566.74 лева. (www.calculator.bg)

Съгласно чл.84 ЗЗД, при задължение от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана. Особеното е, че при непозволено увреждане,

произтичащо незаконосъобразна административна дейност, обективирана в акт, действие или бездействие, фактическият състав на увреждането е завършен и длъжникът изпада в забава от датата на признаване по законен ред незаконността на акта, действието или бездействието на държавния орган /Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, т.4/. В случая от датата на отмяна Разпореждането от 28.04.2021 година с влязло в сила съдебно решение-04.07.2022 година, както вече съдът посочи.

С оглед на изложеното акцесорният иск се уважава за сумата в размер на 566.72 лева, като за разликата до заявения размер-1685.70 лева, искът се отхвърля.

При този изход на спора, правото на разноски е възникнало и за двете страни-чл.10,ал.3 и ал.4 ЗОДОВ.То е своевременно упражнено, като е поискано присъждането им преди приключване на устните състезания по делото.

Доказаните от ищеца разноски са в размер общо на 2775 лева-50 лева заплатена държавна такса за двата съединени иска и 2725 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат. От тях, на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ, съдът присъжда разноски за първоинстанционното съдебно производство в размер на заплатената държавна такса от 50 лева изцяло и 19725.25 лева адвокатско възнаграждение, съотв. на основателната част на двата иска или общо в размер на 1975.25 лева.

За защитата на ответника, осъществена от юрисконсулт, предвид обема и качеството на осъществената реално защита и проведеното по делото едно съдебно заседание, съдът определя възнаграждение в размер на 150 лева - чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като съразмерно на уважената част от иска-чл.10, ал.4 ЗОДОВ, присъжда 57 лева.

Воден от гореизложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ със седалище в [населено място] да заплати на „ЕВРО 07“ АД, с[ЕИК], представлявано от А. Н. Д. сумата в размер на 18 783.46 лева (осемнадесет хиляди седемстотин осемдесет и три лева и четиридесет и шест стотинки), заедно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба-24.10.2022 година до окончателното изплащане на дължимото, представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили от Разпореждане № Р-12-72/28.04.2021 г. на заместник председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, отменено като незаконосъобразно с влязло в сила 04.07.2022 година съдебно решение.

ОТХВЪРЛЯ иска до пълния му предявен размер за разликата до 24228.24 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл.86 от ЗЗД, вр. § 1 от ДР на ЗОДОВ, Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ със седалище в [населено място] да заплати на „ЕВРО 07“ АД, с[ЕИК], представлявано от А. Н. Д. сумата в размер на 566.74 лв. (петстотин шестдесет и шест лева и седемдесет и четири стотинки), представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 18 783.46 лева за периода от 04.07.2022 година до датата на подаване на исковата молба-24.10.2022 година.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.86 от ЗЗД, вр.§ 1 от ДР на ЗОДОВ за разликата от 566.74 лв. (петстотин шестдесет и шест лева и седемдесет и четири стотинки) до пълния му предявен размер-1685.70 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ, Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ със седалище в [населено място] да заплати на „ЕВРО 07“ АД, с[ЕИК], представлявано от А. Н. Д. сумата в размер на 1975.25 лева (хиляда деветстотин седемдесет и пет лева и двадесет и пет стотинки), разноси по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ „ЕВРО 07“ АД, с[ЕИК], представлявано от А. Н. Д. да заплати на Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ със седалище в [населено място] сумата в размер на 57 (петдесет и седем) лева, разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14–дневен срок от съобщаването му на страните. Решението да се съобщи на страните и СГП чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: